

392L0102

N:o L 355/32

EUROOPAN YHTEISÖJEN VIRALLINEN LEHTI

5.12.92

NEUVOSTON DIREKTIIVI,

annettu 27 päivänä marraskuuta 1992,

eläinten tunnistamisesta ja rekisteröinnistä

(92/102/ETY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamis-

sopimuksen ja erityisesti sen 43 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen⁽¹⁾,ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon⁽²⁾,

sekä katsoo, että

eläinlääkarin- ja kotieläinjalostustarkastuksista yhteisön sisäisessä tiettyjen elävien eläinten ja tuotteiden kaupassa sisämarkkinoiden toteuttamista varten 26 päivänä kesäkuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/425/ETY⁽³⁾ 3 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaan yhteisön sisäiseen kauppaan tarkoitetut eläimet on varustettava tunnistella yhteisön lainsäädännön mukaisesti ja rekisteröitävä siten, että alkuperä- tai kauttakulkutila, -keskus tai -järjestö voidaan jäljittää; nämä tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmät on laajennettava ennen 1 päivää tammikuuta 1993 koskemaan eläinten siirtoja kunkin jäsenvaltion alueella,

kolmansista maista yhteisöön tuotavien eläinten eläinlääkärintarkastusten järjestämistä koskevista periaatteista ja direktiivien 89/662/ETY, 90/425/ETY ja 90/675/ETY muuttamisesta 15 päivänä heinäkuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/496/ETY⁽⁴⁾ 14 artiklan mukaan näiden eläinten, lukuun ottamatta rekisteröityjä teuras- ja hevoseläimiä, tunnistella varustami-

nen ja rekisteröinti direktiivin 90/425/ETY 3 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädetyllä tavalla on tehtävä mainittujen tarkastusten jälkeen,

yhteisön tiettyjen maatalousalan tukijärjestelmien hallinto edellyttää tietynlaisen karjan yksilöllistä tunnistamista; tunnistusja rekisteröintijärjestelmän on tämän vuoksi sovittava tällaisten toimenpiteiden soveltamiseen ja valvontaan,

on tarpeen taata nopea ja tehokas tietojen vaihto jäsenvaltioiden kesken tämän direktiivin oikean soveltamisen varmistamiseksi; yhteisön säännökset ovat toisaalta jäsenvaltioiden hallintoviranomaisten keskinäisestä avunannosta sekä jäsenvaltioiden ja komission yhteistyöstä tulli- ja maatalousasioita koskevan lainsäädännön oikean soveltamisen varmistamiseksi 19 päivänä toukokuuta 1981 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 1468/81⁽⁵⁾ ja toisaalta jäsenvaltioiden hallintoviranomaisten keskinäisestä avunannosta sekä jäsenvaltioiden ja komission yhteistyöstä eläinlääkintää ja kotieläinjalostusta koskevan lainsäädännön oikean soveltamisen varmistamiseksi 21 päivänä marraskuuta 1989 annetussa neuvoston direktiivissä 89/608/ETY⁽⁶⁾,

eläinten pitäjiä on pidettävä tilallaan olevia eläimiä koskevat rekisterit ajan tasalla; eläinten kaupan kanssa tekemisissä olevien henkilöiden on pidettävä rekisteriä kauppatoimistaan; toimivaltaisten viranomaisten on pyynnöstä saatava nämä rekisterit käyttöönsä,

(1) EYVL N:o C 137, 27.5.1992, s. 7

(2) Lausunto on annettu 19 päivänä marraskuuta 1992.

(3) EYVL N:o L 224, 18.8.1990, s. 29. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 91/496/ETY (EYVL N:o L 268, 24.9.1991, s. 56).

(4) EYVL N:o L 268, 24.9.1991, s. 56. Direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 91/628/ETY (EYVL N:o L 340, 11.12.1991, s. 17).

(5) EYVL N:o L 144, 2.6.1981, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (ETY) N:o 945/87 (EYVL N:o L 90, 2.4.1987, s. 3).

(6) EYVL N:o L 351, 2.12.1989, s. 34

eläinten siirtojen nopean ja tarkan jäljittämisen mahdollistamiseksi kukin eläin on voitava tunnistaa; naudan merkin muoto ja sisältö on määrättävä yhteisön tasolla; sikojen, lampaiden ja vuohien merkin luonteesta olisi tehtävä päätös myöhemmin, ja tämän päätöksen tekoon asti olisi säilytettävä kansalliset tunnistusjärjestelmät siltä osin kuin siirrot rajoittuvat kansallisille markkinoille,

olisi säädettävä mahdollisuudesta poiketa merkintävaatimuksista kuljetettaessa eläimiä tilalta suoraan teurastamoon; kaikissa tapauksissa eläimet on kuitenkin varustettava tunnistusteella siten, että niiden alkuperätila voidaan jäljittää,

olisi säädettävä mahdollisuudesta poiketa velvoitteesta rekisteröidä eläintenpitäjät, jotka pitävät eläimiä henkilökohtaisiin tarkoituksiinsa, ja mahdollisuudesta poiketa rekisterien pitämistä koskevista yksityiskohtaisista säännöistä tiettyjen erityistapausten huomioon ottamiseksi,

eläinten merkin tultua lukukelvottomaksi tai kadottua on tehtävä uusi merkki, jonka avulla yhteys edelliseen merkkiin säilyy,

tämä direktiivi ei saa vaikuttaa jäämätarkastuksia varten otettujen näytteiden vastaavuudesta eläinten ja niiden alkuperätilojen suhteen 13 päivänä helmikuuta 1989 tehdystä komission päätöksessä 89/153/ETY⁽¹⁾ määrättyihin erityisiin edellytyksiin tai direktiivin 91/496/ETY mukaisesti annettuihin asiaan liittyviin soveltamissäännöksiin, ja

olisi säädettävä hallintomenettelystä tämän direktiivin soveltamisessa tarvittavien säännösten antamiseksi,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Tässä direktiivissä vahvistetaan eläinten tunnistamista ja rekisteröintiä koskevat vähimmäisvaatimukset, sanotun kuitenkaan rajoittamatta sellaisten yksityiskohtaisempien yhteisön sääntöjen soveltamista, joita voidaan vahvistaa tautien hävittämistä tai valvontaa varten.

Tätä direktiiviä sovelletaan, sanotun kuitenkaan rajoittamatta päätöksen 89/153/ETY ja direktiivin 91/496/ETY mukaisesti annettujen soveltamissäännösten soveltamista, ja ottaen huomioon tiettyjä yhteisön tukijärjestelmiä koskevasta yhtenäistetyistä hallinta- ja valvontajärjestelmästä 27 päivänä marraskuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3508/92⁽²⁾ 5 artikla.

⁽¹⁾ EYVL N:o L 59, 2.3.1989, s. 33

⁽²⁾ EYVL N:o L 355, 5.12.1992, s. 1

2 artikla

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- a) "eläimellä" kaikkia direktiiveissä 64/432/ETY⁽³⁾ ja 91/68/ETY⁽⁴⁾ tarkoitettuja eläinlajeja;
- b) "tilalla" laitosta taikka rakennusta, tai kasvatettaessa eläimiä ulkona paikkaa, jossa eläimiä pidetään, kasvatetaan tai käsitellään;
- c) "pitäjällä" luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka on vastuussa eläimistä tilapäisesti tai pysyvästi;
- d) "toimivaltaisella viranomaisella" jäsenvaltion keskusviranomaista, jolla on toimivalta tehdä eläinlääkärintarkastuksia, tai viranomaista, jolle se on siirtänyt tämän toimivallan tämän direktiivin soveltamista varten;
- e) "kaupalla" direktiivin 90/425/ETY 2 artiklassa määriteltä kauppa.

3 artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että:

- a) toimivaltaisella viranomaisella on käytettävissään ajan tasalla oleva luettelo kaikista alueellaan sijaitsevista tiloista, joilla pidetään tässä direktiivissä tarkoitettuja eläimiä, pidettäviä eläinlajeja ja niiden pitäjiä koskevine mainintoineen; nämä tilat on säilytettävä mainituissa luettelossa kolmen vuoden ajan eläinten pitämisen lakattua. Tässä luettelossa on myös mainittava merkki tai merkit, joita käytetään tilan tunnistamiseen 5 artiklan 2 kohdan a alakohdan ja c alakohdan toisen alakohdan, 5 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan sekä 8 artiklan mukaisesti;
- b) komissio, toimivaltaiset viranomaiset ja kaikki asetuksen (ETY) N:o 3508/92 soveltamisen valvonnasta vastaavat viranomaiset voivat saada tämän direktiivin mukaisesti saadut tiedot käyttöönsä.

2. Jäsenvaltioiden voidaan direktiivin 90/425/ETY 18 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen sallia jättää 1 kohdan a alakohdassa säädetyn luettelon ulkopuolelle luonnolliset henkilöt, jotka pitävät vastikkeetta enintään kolmea lammasta tai vuolta, tai erityisten olosuhteiden huomioon ottamiseksi yhtä sikaa, jotka on tarkoitettu heidän omaan käyttöönsä tai kulutukseensa, jos näille kaikille eläimille tehdään tässä direktiivissä säädetty tarkastukset ennen eläinten siirtämistä.

⁽³⁾ Neuvoston direktiivi 64/432/ETY, annettu 26 päivänä kesäkuuta 1964, eläinten terveyteen liittyvistä ongelmista yhteisön sisäisessä nautaeläinten ja sikojen kaupassa (EYVL N:o 121, 29.7.1964, s. 1977/64). Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 91/687/ETY (EYVL N:o L 377, 31.12.1991, s. 16).

⁽⁴⁾ Neuvoston direktiivi 91/68/ETY, annettu 28 päivänä tammikuuta 1991, eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista yhteisön sisäisessä lampaiden ja vuohien kaupassa (EYVL N:o L 46, 19.2.1991, s. 19).

4 artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että:

- a) kaikki direktiivissä 64/432/ETY tarkoitettujen nauta-eläinten tai sikojen pitäjät, jotka mainitaan 3 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädettyssä luettelossa, pitävät rekisteriä, jossa mainitaan heidän tilallaan olevien eläinten määrä.

Tässä rekisterissä on oltava ajan tasalla olevat tiedot kaikista syntymistä, kuolemista ja siirroista (tilalle tuotujen ja tilalta vietyjen eläinten määrä) ainakin yhdistettyjen siirtojen tarkkuudella, ja siinä on täsmennettävä tapauksen mukaan eläinten alkuperä tai määräpaikka ja tällaisten siirtojen päivämäärä.

Jäljempänä olevien 5 ja 8 artiklan mukaisesti tehtävä tunnistusmerkki on mainittava kaikissa tapauksissa.

Maininta sikojen syntymistä ja kuolemista ei ole kuitenkaan pakollinen.

Kantakirjoihin direktiivin 88/661/ETY⁽¹⁾ mukaisesti merkittyjen puhdasrotuisten tai risteytettyjen jalostussikojen yksilöintiin perustuva rekisteröintijärjestelmä voidaan vahvistaa direktiivin 90/425/ETY 18 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen, jos se antaa rekisteriä vastaavat takuut;

- b) kaikki lampaiden ja vuohien pitäjät, joiden tila mainitaan 3 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädettyssä luettelossa, pitävät rekisteriä, joka sisältää ainakin tilalla kunakin vuonna toimivaltaisen viranomaisen vahvistamana päivänä olevien lampaiden ja vuohien kokonaismäärän.

Tässä rekisterissä on myös oltava:

- ajan tasalla olevat tiedot sellaisten naaraseläinten määrästä, jotka ovat vanhempia kuin 12 kuukauden ikäisiä tai ovat poikineet ennen tätä ikää ja ovat tilalla,
- lampaiden ja vuohien siirrot (tilalle tuotujen ja tilalta vietyjen eläinten määrä) ainakin yhdistettyjen siirtojen tarkkuudella ja tapauksen mukaan maininta eläinten alkuperästä tai määräpaikasta, niiden merkistä ja siirtojen päivämäärästä.

2. Rekisterinpidosta on kuitenkin laadittava yksinkertaistettu järjestelmä direktiivin 90/425/ETY 18 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen ennen 1 päivää tammi-kuuta 1993 puhveleille ja ennen 1 päivää lokakuuta 1994 vuodenajan mukaan laitumelta toiselle siirrettäville lampailla ja vuohilla sekä kaikille edellä mainituille eläimille, joita pidetään yhteisillä laidunmailla tai kasvatetaan maantieteellisesti syrjäisillä alueilla.

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 88/661/ETY, annettu 19 päivänä joulukuuta 1988, jalostussikoihin sovellettavista kotieläinjalostuksen standardeista (EYVL N:o L 382, 31.12.1988, s. 36).

3. Jäsenvaltioiden on myös varmistettava, että:

- a) kaikki eläinten pitäjät toimittavat toimivaltaiselle viranomaiselle tämän pyynnöstä kaikki omistamiensa, pitämiensä, kuljettamiensa, kaupan pitämiensä tai teurastamiensa eläinten alkuperään, tunnistamiseen ja tarvittaessa määräpaikkaan liittyvät tiedot;
- b) kaikki markkinoille tai keräilykeskukseen tarkoitettujen tai näistä peräisin olevien eläinten pitäjät toimittavat eläimiä koskevat yksityiskohtaiset tiedot, mukaan luettuna kaikkien nautojen numerot tai tunnistusmerkit, sisältävän asiakirjan toimijalle, joka on markkinoilla tai keräilykeskuksessa tilapäisesti näiden eläinten pitäjänä.
- Tämä toimija voi käyttää ensimmäisen alakohdan mukaisesti saamiaan asiakirjoja 1 kohdan a alakohdan kolmannessa alakohdassa säädettyjen velvoitteiden täyttämiseksi;
- c) rekisterit ja tiedot ovat nähtävillä tilalla ja toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä tämän käytettävissä määrääjän, jonka toimivaltainen viranomainen määrittää ja joka on vähintään kolme vuotta.

5 artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että seuraavia yleisperiaatteita noudatetaan:

- a) tunnistusmerkit on tehtävä ennen kuin eläimet vietään pois syntymätilaltaan;
- b) merkkiä ei saa poistaa tai vaihtaa ilman toimivaltaisen viranomaisen lupaa.

Jos merkki on tullut lukukelvottomaksi tai kadonnut, uusi merkki on tehtävä tämän artiklan mukaisesti;

- c) pitäjän on kirjattava kaikki uudet merkit 4 artiklassa tarkoitettuun rekisteriin siten, että niiden yhdistäminen edellisiin merkkeihin on mahdollista;
- d) jäljempänä 2 kohdan a alakohdassa säädetyn korva-merkin on oltava toimivaltaisen viranomaisen hyväksymän mallin mukainen, mahdoton väärentää ja luettavissa eläimen koko elinajan. Se ei saa olla käytettävissä uudelleen, ja sen on pysyttävä kiinni eläimessä siten, ettei se haittaa eläimen hyvinvointia.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että nautaeläinten osalta:

- a) kaikki direktiivin 64/432/ETY 2 artiklassa tarkoitettujen tilalla olevien eläimien varustetaan korva-merkillä, joka sisältää eläimen ja syntymätilan yksilöllisen tunnistamisen mahdollistavan, enintään 14 merkin pituisen aakkosnumeerisen koodin, tai kun on kyse kulttuuri- tai urheilutapahtumiin, lukuun ottamatta markkinoita tai näyttelyitä, tarkoitettuista häristä, komission vahvistaman, vastaavat takuut antavan tunnistusjärjestelmän mukaisesti.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu korvamerkintä on tehtävä viimeistään yhdeksän kuukautta sen jälkeen, kun jäsenvaltion ja alkuperätilan tunnistamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt on annettu direktiivin 90/425/ETY 18 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Ennen tämän yhdeksän kuukauden määräajan päättymistä tunnisteella varustetut eläimet on merkittävä joko kolmannessa alakohdassa tarkoitettujen kansallisten järjestelmien mukaisesti tai ensimmäisessä alakohdassa säädettyllä merkillä.

Tätä yhdeksän kuukauden määräaikaa voidaan jäsenvaltion pyynnöstä pidentää 1 päivään heinäkuuta 1994 direktiivin 90/425/ETY 18 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

Eläimiä, jotka on ennen edellä mainittujen määräaikojen päättymistä merkitty voimassa olevien kansallisten tunnistusjärjestelmien mukaisesti, valvotaan kuitenkin edelleen näiden järjestelmien perusteella;

- b) tunnistusmerkit osoitetaan tilalle, jaetaan ja tehdään eläimiin toimivaltaisen viranomaisen vahvistamia yksityiskohtaisia sääntöjä noudattaen;
- c) tunnistusmerkki tehdään viimeistään 30 päivää eläimen syntymän jälkeen.

Toimivaltainen viranomainen voi kuitenkin myöhentää tätä merkintää, kunnes eläin on saavuttanut enintään kuuden kuukauden iän, jos kasvattaja on tehnyt tähän eläimeen ennen 30 päivän ikää toimivaltaisen viranomaisen vahvistaman väliaikaisen merkin, joka mahdollistaa syntymätilan tunnistamisen ja jos tämä eläin voidaan viedä tilalta ainoastaan teurastettavaksi teurastamoon, joka sijaitsee väliaikaisen merkin vahvistaneen viranomaisen toimivaltaan kuuluvalla alueella, eläimen kulkematta toisen tilan kautta.

Toimivaltainen viranomainen voi kuitenkin sallia, että ennen kuuden kuukauden ikää teurastettaviksi tarkoitetut vasikat, jotka siirretään ennen 30 päivän ikää direktiivin 90/425/ETY 18 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen vahvistetun ja ainakin alkuperätilan jäljittämisen mahdollistavan kansallisen siirtojärjestelmän mukaisesti, merkitään lihotustilalla, jos ne on siirretty sinne suoraan syntymätilaltaan ja jos näiden järjestelmien mukaisesti siirretyt vasikat eivät oikeuta vastikkeeseen.

- 3. Muut eläimet kuin naudat on merkittävä niin pian kuin mahdollista ja ainakin ennen niiden siirtämistä tilalta korvamerkillä tai tatuoinnilla, joka mahdollistaa näiden eläinten yhdistämisen tilaan, jolta ne ovat lähtöisin, ja viittauksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuun luetteloon; tämä merkki on mainittava kaikissa saateasiakirjoissa.

Jäsenvaltiot voivat tämän direktiivin 10 artiklassa mainitun päätöksen tekoon asti ja poiketen siitä, mitä direktiivin 90/425/ETY 3 artiklan 1 kohdan c alakohdan toisessa alakohdassa säädetään, soveltaa kansallista

järjestelmäänsä kaikkiin alueellaan tapahtuviin eläinten siirtoihin nautaeläinten siirtoja lukuunottamatta. Tämän järjestelmän avulla on voitava tunnistaa tila, jolta eläimet ovat lähtöisin, ja jäljittää niiden syntymätila. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle järjestelmät, joita ne aikovat soveltaa tätä tarkoitusta varten sikoihin 1 päivään heinäkuuta 1993 sekä lampaisiin ja vuohiin 1 päivään heinäkuuta 1994. Direktiivin 90/425/ETY 18 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen jäsenvaltiota voidaan kehottaa muuttamaan järjestelmäänsä, jos se ei ole toisessa virkkeessä mainitun vaatimuksen mukainen.

Siirrettäessä lähetystä, johon kuuluvilla eläimillä on väliaikainen tunnistusmerkki, sen mukana on oltava asiakirja, jonka avulla voidaan määrittää eläinten alkuperä, omistaja, lähtöpaikka ja määräpaikka.

Toimivaltainen viranomainen voi kuitenkin sallia merkittömien lampaiden ja vuohtien siirron sellaisten tilojen välillä, joiden karjan terveydentila on sama ja jotka kuuluvat samalle omistajalle ja sijaitsevat mainitun viranomaisen toimivaltaan kuuluvalla alueella, jos tämä siirto toteutetaan eläimen syntymätilan jäljittämisen mahdollistavan kansallisen järjestelmän mukaisesti. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ennen 1 päivää heinäkuuta 1994 järjestelmät, jotka ne aikovat luoda tätä varten. Direktiivin 90/425/ETY 18 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen jäsenvaltiota voidaan kehottaa muuttamaan järjestelmäänsä, jos se ei ole edellä mainitun vaatimuksen mukainen.

- 4. Korvataan direktiivin 64/432/ETY 3 artiklan 2 kohdan e alakohta seuraavasti:

”e) Niissä on oltava eläinten tunnistamisesta ja rekisteröinnistä 27 päivänä marraskuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/102/ETY(*) 5 artiklan mukainen tunniste.

(*) EYVL N:o L 355, 5.12.1992, s. 32”

6 artikla

- 1. Jos määrämaana olevan jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen päättää olla säilyttämättä tunnistusmerkkiä, joka eläimelle määrättiin alkuperätilalla, mainitun viranomaisen on vastattava kaikista merkin korvaamiseen liittyvistä kuluista. Jos merkki on tällä tavoin vaihdettu, lähettäjänä olevan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen määräämän tunnisteeseen ja määrämaana olevan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen määräämän uuden tunnisteeseen välille on luotava yhteys. Tämä yhteys on tallennettava 4 artiklassa säädettyyn rekisteriin.

Ensimmäisessä alakohdassa säädettyä mahdollisuutta ei voi käyttää, kun on kyse teurastamoon tarkoitetuista eläimistä, jotka tuodaan maahan 8 artiklan mukaisesti ilman 5 artiklan mukaista uutta merkkiä.

2. Kun eläimillä on käyty kauppaa, määrämaana olevan jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi direktiivin 90/425/ETY 5 artiklan soveltamiseksi vedota direktiivin 89/608/ETY 4 artiklan säännöksiin saadaksesen eläimiin, niiden alkuperäkarjaan ja niiden mahdollisiin siirtoihin liittyviä tietoja.

7 artikla

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikki sellaisten eläinten siirtoihin liittyvät tiedot, joiden mukana ei ole eläinlääkintä- tai kotieläinjalostuslainsäädännössä vaadittua todistusta tai asiakirjaa, säilytetään toimivaltaisen viranomaisen vahvistama vähimmäisaika, jotta tiedot voidaan esittää toimivaltaiselle viranomaiselle tämän pyynnöstä.

8 artikla

Kaikki kolmansista maista tuodut eläimet, jotka ovat läpäisseet direktiivissä 91/496/ETY säädetyt tarkastukset ja jäävät yhteisön alueelle, on varustettava 5 artiklan mukaisella merkillä 30 päivän kuluessa kyseisistä tarkastuksista, kuitenkin ennen eläinten siirtämistä, lukuun ottamatta tapausta, jossa määräpaikkana oleva tila on eläinlääkärintarkastuksista vastuussa olevan viranomaisen alueella sijaitseva teurastamo ja eläin teurastetaan tämän 30 päivän määräajan kuluessa.

Kolmannen maan antaman tunnisteiden ja määräpaikkana olevan jäsenvaltion määräämän tunnisteiden välille on luotava yhteys. Tämä yhteys on tallennettava 4 artiklassa säädettyyn rekisteriin.

9 artikla

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat hallinnolliset ja/tai rikosoikeudelliset toimenpiteet seuraamusten määräämiseksi yhteisön eläinlääkintälainsäädännön rikkomisesta, kun todetaan, että tämän direktiivin vaatimusten mukainen eläinten merkintä tai tunnisteella varustaminen taikka 4 artiklassa säädetty rekisterin pito on lyöty laimin.

10 artikla

Neuvosto ottaa tämän direktiivin uudelleen tarkasteltavaksi viimeistään 31 päivänä joulukuuta 1996 komission kertomuksen ja siihen mahdollisesti liitettyjen ehdotusten, joista se päättää määräenemmistöllä, ja saadun kokemuksen perusteella yhteisön yhdenmukaistetun tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän määrittämiseksi ja päättää mahdollisuudesta ottaa käyttöön elektroninen

tunnistuslaitteisto tällä alalla Kansainvälisessä standardointijärjestössä (ISO) saavutetun kehityksen perusteella.

11 artikla

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämän lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan:

– nautoihin liittyvien vaatimusten osalta siten, että

i) naudat rekisteröidään 1 päivään helmikuuta 1993 noudattaen voimassa olevia kansallisia yksityiskohtaisia sääntöjä, joissa otetaan huomioon 4 artiklan vaatimukset, ja varustetaan tunnisteella noudattaen 5 artiklan 2 kohdan a alakohdan toisessa ja kolmannessa alakohdassa tarkoitettuja voimassa olevia sääntöjä;

ii) tässä direktiivissä säädetyt yhteisön rekisteröinti- ja tunnistusjärjestelmät otetaan käyttöön 1 päivään lokakuuta 1993,

– ennen 1 päivää tammikuuta 1994 sikoihin liittyvien vaatimusten osalta,

– ennen 1 päivää tammikuuta 1995 lampaisiin ja vuohiin liittyvien vaatimusten osalta.

Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin, tai niitä virallisesti julkaistaessa niihin on liitettävä viittaus tähän direktiiviin. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

3. Osaksi kansallista lainsäädäntöä saattamisen määrääjän asettaminen päättymään 1 päivänä tammikuuta 1994 ja 1 päivänä tammikuuta 1995 ei vaikuta direktiivissä 90/425/ETY säädettyyn eläinlääkärintarkastusten poistamiseen rajoilta.

12 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 27 päivänä marraskuuta 1992.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

J. PATTEN